

Mercè Ferrer

Continúa publicantse

ELS MENTIDERS

XOCOLATERETA

XOCOLATERETA

XOCOLATERETA

Començarà a repartirse en el número vinent l'hermosa comedia

XOCOLATERETA

UN DETALL

Sabut es que Barcelona es una de les ciutats del mon en que el cinematògraf ha prè més ufana. Per dissort nostra gosèm d'un nombre cada dia creixent d'aquesta lley de barraques, ahont unes ombres xinesques perfeccionades entretenen a grans y xichs una estona per poch preu.

Precisament en el *poch preu* y en la *estoneta* s'han fixat els que pretenen explicar l'èxit esfereïdor dels cinematògrafs. Nosaltres no negarem que aquets dos factors puguin ajudar poderosament a la propagació de l'espectacle, car més d'un cop *pera passar una estona* y no *gastar gaire*, també hem entrat al *cine*, però, no obstant, no podem creure que sien aquests dos factors els únics culpables de l'èxit funest. No ho podem creure, perque avuy dia, hi hà families que després de sopar s'estàn fent bacaynes esperant les onze per anar a la sessió del Doré, ó altres, esperant aquesta hora, prenen l'humitat o el vent pels carrers. Ja no's tracta d'omplir una hora vagativa anant al cine, sino que's tracta d'esperarla, com avans s'esperava la d'anar al teatre.

Y la gent y les noyes (car cal tenir present que allí hont vagin les noyes anirà tothom) quan surten del cine, hont han vist coneguts y amigues, hont s'han distreï ab les pelicol·les, interessantse ab les tremebondes novelotes desenvol·lades, rient ab les astracanades den Prince, están satisfetes com si haguesin anat al teatre.

Y sabèu per què? Sabèu per què les nostres dames sedonen per tan satisfetes d'haver assistit a una representació ci-

nematogràfica com a la d'una comedia? Senzillament, perque el teatre a Barcelona està mancat de tot prestigi en la forma, perque els teatres de Barcelona son barraques com els cinematògrafs.

Nosaltres prou honorèm als nostres autors eminents, prou dediquèm homenatjes y cantèm les excel·lencies del nostre art nacional, però als ulls del públich il·letrat, d'aquesta immensa massa que va a cercar distracció y contacte social, en quina forma plástica encarnèm les excel·lencies que'ns exalten? Com els dihem, veniu aquí, que això es un temple molt superior a les barraques a que vosaltres solèu concorre?

Es més, hi han avuy cinematògrafs, més còmodos y més *senyors* que molts teatres de Barcelona. Ben poch els ha costat, donchs, pujar en la forma al nivell dels teatres.

Y es això, tot semblant que no, un factor que contribueix al desamor que actualment s'opera envers el teatre. Moltes de nostres dames y damiseles us diràn ingenuament que al cine's diverteixen tan com al teatre y ho diuen sense pór de posarse en ridícol. Però, si els preguntèu a seques, tant si son amantes de la música com no:

—Y vol dir que no's divertiria més al Liceu que en un cine?

Totes us diràn que *sí*. Al Liceu totes voldrien anarhi tant si'ls agrada la música com no; totes *voldrien* anarhi perque'l Liceu *té prestigi*.

Y aquest prestigi de cosa bona, de cosa única, es lo que hauria de guanyarse el teatre català o el teatre municipal de Barcelona, si es qu'arriba a edificar-se.

El prestigi es el tot per les multituds y quan una *cosa val positivament* (com el nostre teatre) no costa res revestirla de prestigi. Bastaria, apart de ferho tot dins una atmòsfera de disciplina y en la qual les notes anàrquiques y destructores no poguessin tenir ressò, bastaria revestirho tot exteriorment d'aires de grandesa y majestat.

Caldrà, donchs, que la casa definitiva del Teatre Català no pugui ésser aconseguida ni per comoditats ni ornamentacions per cap cine *arribista*; que en la seva companyia costi forsa d'entrarhi y que no hi estrenin els massa, massa novensans. Cal encastellarho encimbellarho, fundant jerarquies y graduacions. Cal que la gent, quan trepitgi marbres y catifes y ocupi un lloch ampla y numerat y escampi la vista per la sala deliciosa, se convensi, de que en aquell teatre tot ha d'ésser excelent.

Y impossat pel prestigi, n'estarà convensut, farà gala d'anarhi y s'hi divertirà molt més que'n el cinematògraf.

CORREU DE PARIS

Pietat per mi y bon any pera vosaltres. La llista terrible. La selecció més terrible encare. *La Flambée*. — *Un bon petit diable*. — *Le Brebis*.

Estich verament esmaperdut y tinch pór de quedar malament ab vosaltres, estimats lectors y distingides lectores (no goso dirvos estimades) perquè a París, hem passat una quinzena de pluja d'obres y pluja del cel.

Plou, plou, plou y xim, xim, xim! Fanch als carrers, negrors als cels, boyres que s'extenen mandroses hores y hores pels carrer y les plasses y estrenes que plouen de dues en dues, ara aquí,

ara allà, reclamant imperiosa assistència.

Pera que us feu càrrech de la pluja de estrenes, tot y fent constar que'm deixo al tinter les revistes y operetes, llegiu la llista que segueix:

ANTOINE; *L'éternel Mari*, per A. Savoir y Nozière, tret de la novela de Dos toiewsky. *Moise*, un acte per Edmond Fuirand.

PORTE SAINT-MARTIN; *La Flambée*, per Henry Kistemaekers.

COMEDIE-ROYALE. — *Le Pavillon*, comedia per Sylvane y Monezy — Eon. — *Leonie est en avance on Le Mal-jolie*, per Georges Feydeau. — *Bonne Matson* per Pierre Nontrel.

GRAND GUIGNOL. — *L'Homme qui a vu le Diable*, per Gaston Leroux. — *Hiang Pa-Li* (drama xino).

COMEDIE FRANÇAISE. — *Gribonille*, per Souchon y Aveze.

GIMNASE — *Un bon petit diable*, per Mme. Rosemonde Gerard y M. Maurice Rostand, tret de la novela de Mme. de Segur.

Teatre MICHEL. — *L'augmentation*, per Poncheville. — *Le Brebis*, per Edmond Sée. — *Peau Neuve*, per Étienne Ney.

Mes, ara que heu tingut la paciència de llegir aquesta llista incompleta y terrible, cal que us feu càrrech que l'obra de la temporada no ha aparegut encara. Tota aquesta producció vé delmada per una terrible selecció molt més espantosa que la producció mateixa.

Vaig a parlarvos, donchs, dels dos èxits haguts y de *Le brebis* obra exhumada y de nou aplaudida.

La Flambée, estrenat a la *Porte Saint Martin*, obra original de l'home que té'l nom més enrevessat de la França y que's diu Kistemaekers, es pera mi un melodrama, o millor, un dramon.

que, cap èxit, hauria tingut si no fós anti-semita.

Com abans a Espanya de tot ne tenia la culpa'l clero, avuy a Fransa els jueus tenen la culpa de tot.

Per això *La Flambee* es aplaudit, per que tota l'obra gira y's desenrotlla al entorn de la venjansa contra un banquer usurer. Però l'èxit no's produeix tan sols per aquesta venjansa sinò perque, en contra'l banquer, per amor a la patria y a l'exèrcit francès, els enemichs més irreconciliables s'ajunten y protegeixen y el banquer es assassinat en mitg de la més gran impunitat.

Molt bé! Aquest fet me recorda cert cartell que en un poble de Catalunya va haver de fixar a les portes del teatre un empresari a fi de que'l públich, engrescat am l'execució d'un inquisidor, no la fés repetir indefinidament. El cartell deya aixís:

«Esta noche, para que el publico pueda deshogar su justo furor se permitirá matar al inquisidor cinco veces»

L'èxit més just d'aquets dies s'es produhit al *Gymnase* ab l'estrena de *Un bon petit diable* de Mme. Rosemonde Gerard y M. Maurice Rostand (fill del celebrat poeta). Se tracta d'una obra per infants tendre y fantasiosa, còmica y sentimental, deliciosament ben escrita en la que la figura del nen entremaliat però de bon cor, es el protagonista. *Le petit diable* es orfe y viu en una casa abandonat de tothom. Però ell, trapassar y aixerit, ofega les seves penes y torments ab els seus jochs y les seves burles. S'endenta ab confiters, castenyeres etz. dorm en el graner de la casa, tenint per company confidencial a la lluna; està enamorat (com se pot estarho als dotze anys) d'una noya més gran qu'ell a la que cada nit escriu una lletra càndida y dolça.

Però l'obra aquesta es real y de fante-

sia, de manera que en ella s'hi barregen ab art exquisit les fades y les coses de rondalla.

Finalment el pobre petit diable es tan-cat a una casa de correcció, y aleshores, el drama dels infants reclosos, se fa punyent y tendre. Però el pobre petit tremendo reix de tot y no para fins a escapar-se pera anar a veure a la seva estimada.

Se fa impossible en poques ratlles donarvos altre idea d'aquesta obra d'estil, gracia y poesia que la que he procurat estampar en les ratlles precedents. En ella l'acció es l'acompanyament, la substancia està en la forma y en els incidents.

Le Brebis de Edmond Sée, es un drama estrenat fa quinze anys que va obtenir un grandió èxit y fou l'entrada triomfal al teatre del seu autor que aleshores tenia no més vint anys.

En ella està dibuixat ab mà ferma y sobria un tipu de dona per demés repulsiu.

Lucienne té dues facetes: es dolça, sumisa y bona per l'home a qui ella estima; es, en cambi desdenyosa, aspre y crudel per l'home de qui es estimada. De manera que es una ovella (le brebis) per el cínich Pierre, y un infern pel desventurat Michiels. Basta l'exposició d'aquets termes pera que us poguèu fer càrrech de la pasta dramàtica de l'obreta de Sée. Basta això pera que poguèu endevinar que l'ovella serà presa pel llop ab tot el dolor de l'home enamorat que la veu irremisiblement perduda.

LOGE

La negra serp d'Ordalia

Sobre son cos Ordalia la negra serp s'enllassa.
Demunt de ses carns brunes decauen els seus ulls.
La negra serp al cos joyosament s'abrassa
Ordalia de luxuria té brillejants els ulls.

Perfum de lotus ompla la calma del espay,
Al seu entorn les aygues del Nil s'han adormit
Besa la serp Ordalia ab un intens esplay,
La negra serp pel cos retorces ab delit.

Al pas del vent cimbreja la plàcida palmera
La negra serp retòrces joyosament pel cos,
Ordalia esbulla al vent sa fosca cabellera
Ordalia als déus fa ofrena de les seves brunors.

—Llassada aixís ma carn, oh déus, jo vull dansar
Llensant les armonfes d'un cant voluptuós,
La meva pell es bruna com la claror llunar
Tos llavis, serp, son brases qui cremen el meu cos.

Jo soch ardenta, déus, com una gran foguera
Rebàu en sacrifici, avuy, la meva mort.
Es negra com la nit ma fosca cabellera,
Mos llavis son sedents del immortal licor.

Les meves cames son de tant dansar cansades.
Es, serp, ton llas ardent com un cercle de foch:
Y son ja per ta ardencia mes brunes carns cremades
Y el brill del meu esguart s'apaga poch-a-poch.

La mort branda sa dalla al entorn del meu cos;
Jo aixeco, serp, mos brassos envers els immortals,
El cel es tot encès de les brillants clarors
Y es perden els meus ulls pels espays siderals.

Un jorn mon cos un príncep també com tu'm cenyia;
Les meves brunes carns besaba voluptuós;
Mes el seu foch, oh serp, ma carn no consumia,
sos brassos eren febles pera abraçar mon cos.

El foch dels besos teus sobre mon pit fulgura;
Jo sento quan tu'm beses un dols regust de mort;
Jo en els teus llavis bech el foch de ta sanch pura;
Jo en els teus ulls contemplo la meva palidor.

Abràssam, serp, abraçsam y estrènyem fortament
 Deiaunt mon cos retòrcet y exprèmem el meu pit;
 La meua pell es bruna y es el meu cos ardent;
 Tos ulls, oh serp, son astres qui brillen en la nit.

Jo vull morir ab tú sobre ma carn llassada;
 com m'es plaenta aixís. oh déus, la meua mort!
 Com els teus llavis may mos llavis m'han besada;
 Jamay un bras pogué com tú estrènyem tant fort.

ANTONI PUGES

L'ideal fracassat

El cel, ben descobert, sense un núvol
 qu'enterbolís la pura blavor seva, dona-
 va l'impresió y el plaer del comensament
 d'un esplèndid dia de Primavera. En
 Lluís, molt amich de la naturalesa, vol-
 gué fruir-la, y ab pas lleuger y segur sortí
 de la Ciutat.

Desitjava estar sol; desitjava viure
 allunyat de la febra de la Ciutat y no tro-
 bava res més hermós que'l goig de la sole-
 tat en la Naturalesa. Aquesta l'alentava,
 li donava forces pera seguir el camí espinós
 dels seus amors; y quan sols el cantar del
 rossinyol esqueixava l'ayre silenciós de
 l'espai ó una ratxa de vent removia les
 fulles, ell, el poeta, ho oblidava tot pera
 fondre'l seu pensament ab l'ideal de sos
 amors.

En els llocs poètics, que ho son tots
 en la Naturalesa, vivia uns moments ple-
 tòrics de recorts.

Tot d'una el dia's despullà de la llum
 esplèndida que'l vestia; bruni'l vent; al
 lluny apuntava prompte la nuvolada; el
 sol tot just sortit enterbolia sa llum y els
 paisatges devenien grisos.

Recordava en Lluís en aquells mo-
 ments les esperances d'una somniada era
 d'amor y de grandesa; somniava la feli-
 citat d'unes hores passades prop del seu
 ideal d'amor quan conseguí l'amistat
 d'aquella dona.

La veyà en actitud arrogant, bruna,
 negres els ulls, sa cara hermosa amb el
 march d'una abundosa cabellera; la veyà
 en conjunt amb els perfils senzills y se-
 vers d'un ayre grech. La veyà en fanta-
 sia y somreya'l poeta com en somnis.

La nuvolada omplia'l cel y el vent feya
 cruixirels arbres; porugues les aurenets
 fugien xisclayres y avalotades volant
 arràn de terra y esclatà la tempesta.

La tristor del dia entrà en son esperit
 y presentà de nou a sos ulls somniosos la
 realitat amarga que féu rodar un dia l'i-
 dol del seu amor demunt les lloses de la
 vulgaritat. La vegé a n'ella en brassos
 d'un altre entre l'espai grisench, y el cor
 li tremolà.

Fou un instant. Mes com a poeta ena-
 morat de la vida, alegre en ses alegries y
 fort en ses tristesses, enlayrà l'esperit de
 nou confiat en l'avenir; en l'avenir, sí,
 sempre indesxifrabable, sempre bell als
 ulls d'un poeta.

Tornà a la ciutat. Han passat dies y
 dies y el poeta canta ab tot el romanti-
 cisme dels bells dies d'avans, la joia
 somniada dels seus amors.

El poeta es sempre triomfant en les
 miseries de la vida. Benehít siga.

FRANCESCH RIBAS CREUHET

PRINCIPAL

Lo remarcable de la passada setmana han estat les ignocentades y entre elles la més remarcable ha sigut / a *Raquel de can Meller*, per en Vives. Verament aquest notable actor fa una imitació caricaturesca de la celebrada *canzonetista* que es un èxit ben merescut.

Banyeres den Vecarrissas, obreta que fa passar l'estona agradablement al públich, té un defecte y es que quan entra en acció y's fa més moguda, es quan acaba. Per ignoscentada pot passar.

La senyoreta Ferrándiz bé en la *coupletista* que representà.

S'estàn preparant les estrenes de *Frou-frou* y de *El pà d'altri*.

SALA IMPERJ

Per rahons especials hem tingut de donar primerament compte de la fallida de que haurà plegat l'empresa d'aquest teatre que no pas hem pogut dir quatre paraules sobre l'estrena de *Nadal a montanya*, quadro de costums catalanes, lletra de Mossén Ramón Garriga ab ilustracions musicals d'en Lambert, estrena que tingué lloch el día 20 del passat.

El notable poeta y distingit escriptor Mossén Garriga no va tenir altre fi, segurament, al escriure aquesta obreta qu'el de presentarnos un assumpte camperol, en plena nit de Nadal, y donarnos a conèixer costums tradicionals de la diada entre gent pirinenca.

Es la seva obra *Nadal a montanya*, d'una gran correcció literaria però està un xich mancada d'habilitat en l'art de construir escènicament.

Aquest petit defecte hauria passat desapercibut segurament per la concurrència si la companyia d'en Marinello hagués donat a *Nadal a montanya* una interpretació més acurada.

Ab tot, aquesta obreta de Mossén Garriga s'hauria aguantat al cartell durant les presents festes, si incidents, dels que ja'ns férem ressò en el número passat, no haguessin obligat a plegar a l'empresa de la casa.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Societats del número pasat

Ateneu Obrer del Districte II.—L'elench de la casa ha posat últimament *Juventut de princip* ab bona execució, especialment per part del senyor Boquet y senyoreta Durán,

Aixís mateix interpretaren les obres *La vida pel Czar* y *Dol d'alivio* possades la nit del día 31.

—Catalunya nova.—Ab una presentació escènica brillant, mereixedora de nostre aplaudiment, per lo que felicitém al senyor Alonso, se representà *El ferrer de tall*.

Cal esmentar com a tasca excelent la que feu el conscient aficionat senyor Mallorquí, que demostrà conèixer l'obra, dominantla de debó y brodantla ab detalls d'actor. La senyora Casases molt bé en la «Baronesa». Forsa ajustada la senyoreta Fortuny. També mereixen elogis sincers els discrets aficionats senyors Andrés y Terrés, sobre tot el primer que feu riure de debó a l'auditori. El «Manxaire» molt acertat y guanyantse al públich desde les primeres escenes.

Es a dir, una festa simpàlica que honra a son director senyor Mallorquí y a la entitat, que vol presentar les obres ab tota perfecció.

—Joventut Autonomista Catalana.—Representaren en aquesta entitat l'hermós drama de l'ignaci Iglesias *Les garces* que va assolir una interpretació notable.

La direcció acurada fou causa de que al arrodonar el conjunt ressaltessin les frases dramàtiques de l'obra, unit això al treball del se-

nyor Forga qu'estigué discret, interpretant son paper sense efectismes de cap mena, la senyora Virgili que complí satisfactoriament son comès y els senyors Clapera, Viñas y Jordà (A. y J.) que treballaren ab acert y estudi.

a A la senyoreta Jordà la trobarem poch enèrgica; igualment al senyor Ciuró que digué el primer acte ab fredor. A la senyora Viura li recomanem molt estudi, puig, si bé li notarem desinvoltura escènica, el darrer acte el feu quelcom mancat d'expressió.

Arrodoniren el conjunt en Farré, Valls, Llastat, Coll, Vera, Feijóo y Bricció.

La presentació pobra, y'pregué als tramoyas que pensin un'altra volta en deixar apagat durant el segon acte el quinqué, perquè feya mal efecte esser l'acció de l'obra entre nou y deu del matí y veurer un llum encès. L'apuntador cridava molt, malgrat haverse estudiat tots els papers.

Felicitem a la direcció.

El 14 de Janer el drama d'en Guimerà *La filla del mar*.

GRACIA.—Saló Varietats.—Durant les passades festes de Nadal, la companyia que dirigeix en Ramón Claveras, ha posat en escena, entre altres obres, les comedies *Als peus de vostè* y *Un músich de regiment* y el drama de l'ignaci Iglesias *La Resclosa*.

—C. N. R. de Gràcia.—Impossible era posar els peus en aquesta entitat pel plè que hi havia en la funció passada.

Després del èxit de *La boja*, la representació de *Mal pare* aportà gros públich, fent que aquest sortís satisfet de la festa, no escatimant els aplaudiments a l'actriu senyoreta Roldán y als excelents aficionats senyors Vilar (germans), Clariana, Graells (J.), Corberó y Perbellini. El senyor Marxuach feu un «Simó» tan perfecte, que'l públich s'hi entregà per complert. Forsa elogiuable fou el treball de tots en general, com també la presentació esènica que resultà esplèndida com no s'acostuma veurer en entitats. El final fou d'un efecte sorprenent, no mancanthi el més insignificant detall.

Felicitem a la Junta directiva, que té interès en presentar les obres correctament, com també no podem deixar en oblit el nom del director senyor Graells, qui ab acert reparteix les obres posantles ab carinyo.

Pera el dia de Reys: *Ales de Cera*, *Boyrina de sol* y *El bon lladre*. Serà una festa còmica de debó.

—Círcol de Propietaris.—Diumenge, dia 24, a la nit, se representà el drama *Mar y Cel*, en el qual l'Enrich Devenat ratllà a una altura envejable, secundat admirablement pels demés interprets de l'obra, escepció de la senyora Antonia Fornés que no donà el relleu necessari al difícil paper de «Blanca». Per fi de festa se representà *Cura de moro*, distingintse el senyor Teixidor en la part de «Coixel».

El dia 26, a la nit, se posà en escena la grandiosa obra alemanya traduïda al català ab el nom de *La Retreta*, obtenint una execució digna de tot elogi, especialment per part dels senyors Claramunt y Devenat y de la senyora Fornés.

La direcció a càrrec del senyor Claramunt, fou molt bona.

La presentació esplèndida. El vestuari magnífic.

El públich premià am forts aplaudiments l'esmerada feyna dels aficionats.

La funció acabà ab la graciosa comedia *Castor y Polux*, molt ben desempenyada per la senyora Fornés y els senyors Adrià, Cuyàs y Teixidor, baix la direcció del senyor Devenat.

BARCELONETA.—Ateneu Marqués Mina. La vetlla de Nadal s'hi donà l'anunciada representació de la sarsuela en tres actes *La Guardiola*, quina part musical fou molt ben cantada per la senyoreta Costas y en Xiqués y regularment el cor de *guardies*.

Obtingué un conjunt acceptable tenint en compte les escabroses dificultats que porta el moviment escènich d'aquesta obra, per lo que felicitem a la direcció.

Els senyors Clapera, Dalmau, Gorbés y Torra feren riurer de debó a la concorrencia, sobresortint el senyor Corberó qui feu gala de sa vis còmica, puig el públich reya abans de que parlés; els demés arrodoniren.

Es imperdonable quel permetres els aficionats certes llibertats ab el públich, sigui causa de que's converteixi la sala d'espectacles en una mena de mercat, tirant cigarros la concorrencia y demanant una copla més, per lo que recomanem als aficionats d'aquest Ateneu

molta discreció, que si l'obra's prestava a bo-gerfes també n'hagueren pogut escullir una altra.

SANT ANDREU.—Centre auxiliar La Luz Andresense.—Durant la vetlla del passat diumenge, dia 24, l'agrupament dramàtic «Eros» debutà posant en escena el popular drama del mestre Guimerà *Terra baixa* quina execució, dirigida pel jove P. Viñals, va anar bastant bé. S'hi lluhi interpretant el protagonista el senyor Moranta, el senyor Viñals (P.) en el «Sebastià», molt bé; el que interpretava el «Tomàs» com les senyorettes i demés aficionats, encara que se'ls hi notava qu'eren principiants, arrodoniren el conjunt.

Per fi de festa representaren *Per punt*, fent les delícies del públic.

Fins a una altre.

—Cassino Andresense.—La nit del di-lluns la companyia que dirigeix En Joan B. Amell posà en escena el drama d'en Rusiñol *La Mare* essent molt ben interpretat per les senyores Abella, Albert y Martínez y els senyors Amell, Tassis, Casals, Prunera y Puig, Fonfría, Santiró, Solé, Solá y Gucarrat.

Per fi *La felicitat eterna* que feu riure molt. La presentació escènica bona.

—Cassino El Progreso.—La vetlla del passat diumenge se representà el drama sacro-bíblic *Els Pastors*.

L'obra distregué molt al públic, donchs hi havia que veurer el chor de la manera que cantava sense seguir l'orquestra y a la desbandada, arribant a tal punt que aquesta ja ni comensava deixant que cantessin sols. No obstant creyem que l'orquestra anava bastant desorientada, puig en una escena del segon acte estigué dos minuts sola a causa de que no donaven la entrada a n'el chor, no sabem si per falta de director, donchs notarem que no n'hi havia.

També resultà molt el final de l'obra que representa el naixement de Jesús y en el qual sortiren a ballar *peteneras* (!) am trajo de *lucés*. Llàstima que ballessin tant malament!

Lo que agrada bastant fou la decoració del segon quadro del quart acte que representava un carrer d'època present y en la que hi havia escrit un cartell com una casa que deya: *Tàberna*, y un altre *Fàbrica de papel*.

Afegim en això el trencament d'un arbre qu'estigué a punt de matar a «San Miquel», la lleugeresa dels tràmoistes que per poch desgraciaren a l'àngel «Gabriel», la broma de dos pastors que costà la trencadissa de tres o quatre llums, y altres y altres coses que fora

llarch de contar ab lo dit, el llegidor se farà càrrech de la bonica y divertida vetlla passada, creyem que no hi hà necessitat de ressenyar res més.

POBLE NOU—Centre Social.—Un gran aconceixement teatral tenia projectat aquesta entitat pera els dies 25 y 26, diades de Nadal y Sant Esteve respectivament. Assistirem a dita funció, a la que varem esser invitats delicadament. L'obra en qüestió era la representació per primera vegada en nostre teatre, del drama llich dividit en un pròlech y tres actes, subdividit en quinze quadros, original den Ramón Pamies ab ilustracions musicals del mestre Mossen Miquel Ferrer. *L'estel de Natareth*.

S'hi distingí en la interpretació tot l'elench de la casa (no mencionarem noms), però si mentarem en lloch preferent les tasques dels senyors Antón Bonjoch y Alfons Pla, directores escènics.

La direcció cuidada, si es tenen en compte les dificultats que sobrevenen al posar obres com la que ressenyem. Vestuari, armeria y servey de perruquer, tot adequat a l'època.

SANS.—Círcol de Sana.—La Companyia den Carles Capdevila posà en escena les vetlles dels dies 24 y 25 les obres *El detective Sherlock Holmes* y les comedies *La malalta fingida* y *Gent d'ara*.

En la primera de les mencionades, en general, se deixava veure inseguretat y principalment en l'actor senyor Mer y aficionat senyor Abas. Recomanem al primer (pel mal efecte que causa al públic) que no busqui recursos baixant de tò y al segon, que quan porti *cucurulla*, y s'entrebanqui, no ho fassi pagar al consuetat, que prou feyna té en *remolcarlo*. Les comedies assoliren perfecta interpretació, distingintshi notablement els actors senyors Capdevila, Pubill, Tor, Puiggari y Santacana y les senyores Emilia Baró, Bayona y Huguet.

HORTA (Santa Eulalia).—Centre Moral.—La tarda del 25 del corrent en aquesta societat representaren el drama en quatre actes original del president de la mateixa En Joseph M. Vidal y Pomar *La vinguda del Mestes* del qual en tregueren un bon partit els estudiosos joves Pere Puig, director, en l'«Herodes»; Pere Trulla en el «Lucifer» y Rumagosa en el «Malluch». També son dignes d'aplaudiment els joves Vidal Bosch, Gallemí, Escuté, Rauréll, Quintana y altres que sentim no recordar.

La presentació fou esplèndida y ajustada, demostrant un gust artístich que mereix la nostra aprovació, essent també dignes de lloansa les dugues decoracions de l'últim acte pintades expresament pera dita obra.

El chor aceriadíssim.

No podem menos que felicitar a n'aquests joves entusiastes, per la seva profitosa tasca.

MANLLEU.—Associació Catalanista.—En Rafel de Casanova. — En el elegant teatre d'aquesta Societat tingué lloch el dia de Nadal, la representació ab un ple a v.assar, del interessant drama de don J. Folch y Torres *Reixas enfora*, publicat a la Biblioteca De Tots Colors.

En Baldoimor Toll estigué colossal en son difícil paper de «Sebastià», com així mateix en Joseph Crespi en el de vell «Onofre». La lluita final de l'acabament del drama, tanta era sa naturalitat quel el públich tot, s'aixecà a presenciar una titànica batussa que més que fingida, p. rexia verdadera.

L'Adjutori ratllà a gran altura, acreditant-se una vegada més de bon actor en el bonich paper de «Lluís»; y en Ignaci Más, natural com sempre en l'ingenu «Llorenç».

L'Andreu Costa digué molt bé y ab molt caràcter, el paper «Don Albert», y l'nén J. Parnedes el de «Tianet».

De les actrius encomenades al Agent de Teatres «enyor Oro», no podem pas alabarles en sos papers respectius de «Marlingola» y «Esp. ranseta», per estar fluixes de estudi y ben poch en caràcter.

Per final de festa, se representà la xistosa pessa *Una Agencia de Informes Comercials*, rebent calurosos aplausos en Toll, Mas, Costa, Aguilar, Gnascas y Tor.

En resúmen: una vetllada bellíssima, que esperem veure sovintet y un aplauso més del reporter als molts que reberen ben merecuts.

MOLINS DE REY.—La companyia d'aficionats que, alternant ab pel·lícules cinematogràfiques y actua en el «Cine Delicias», representà el diumenge darrer la bonica comedia d'n Morató *La fortuna boja*. Donades les escasses dimensions del escenari, pot dirse que'n tragueren tot el partit possible, puigs tan les senyores Alenior y Sarboja com els senyors Port, Costa, Baré-lada, Bosch, Gres y demés parts demostraren haver estudiat y ensejat l'obra ab verdader interès.

L'ase del hortolà fou la pessa representada per fi de festa, essent forsa celebrats els nombrosos xistes de que està curullada l'obra.

El dia de Nadal la mateixa companyia representà ab acert la sarsuela *El primo d'ella*, y la senyoreta Garbosa representà ab molt garbo el monòlech *Si, senyors* que fou mol celebrat, sobre tot per les senyores.

BUENOS AIRES.—Casal Català.—Organisada per aquest centre's va donar en el Teatre Victoria una representació de *La Dida* que obtingué una interpretació admirable y qual anunci aplegà en aquell teatre un exquisit públich en el que hi abundava el sexe femení.

La senyora Fontova qu'estava encarregada del difícil paper de la protagonista, fou saludada ab grans aplausos al sortir a les taules.

Les senyores Perin y Viladoms en els papers de «Antonia» y «Roseta» respectivament ajustades del tot; el senyor Morató fent una verdadera creació del seu paper de «Roch» entusiasma al públich y els senyors Vázquez, Oliart y Rojas com uns verdaders actors que son y el senyor Pons en el paper de «Joun» un xich fluixet però reuse desmereixer l'obra en rés.

El públich aplaudi frenèticament y ab justicia a cada acte, obsequiant a les actrius ab rams de flors al finalisar l'obra.

Al acabar *La Dida* les mellors parts de la companyia Domenech que actua en el teatre «Variedades» donaren una representació de l'hermosíssima producció del *Iglesias Joventut* que fou despenyat per les senyores Jarqué, Viladoms y senyors Domenech, Roja (Joseph), Pons, Vila y Serracant, obtingut tots grans aplaudiments. A la senyora Jarqué se l'obsequia ab una hermosíssima toya de flors, regalo del Casal.

Acabà tan lluhida festa ab un acte de concert a carrech del «Orfeo Català», que amb una harmonia y exquisidesa gran y baig l'experta batuta del mestre Sanyer cantà *L'Empordà* (sardann) Morera; *La Rusinyol Brindia*, Mozart, y *L'arbre Sagrat*, Morera, essent aplaudits y bisats tots els nùmers.

Per el dia 10 del present mes està anunciada la festa dels *Jochs Florals* que anyalment organisa Cal.

LLEYDA.—Acadèmia de Lleida.—El diumenge dia 17 del corrent, se representà per segona vegada, la preciosa comedia en tres actes *Don Gonzalo o l'orgull del Gech*, essent discretament interpretada per els aficionats de la casa, distingintshi y sigüent aplaudits, els que despenyaren els papers principals.

—La Violeta.—Després de representar el dia 17 per la nit el drama del *Iglesias El Cor del poble*, ab execució deficiente, vingué l'estrena del drama, en un acte y en prosa, original de nostre company don Jaume Cadevall, *Terra endins*.

D'aquesta producció d'aquest novell autor, poca cosa en direm, puigs si detallarem tot lo qu'ana bé y malament, no tindrem prou espai per exposarho a n'els nostres lectors. Es aquesta obra, com quasi totes les qu'escriuen els novel·listes, que generalment son menades de seguretat degut als pochs coneixements escènics. Es de poques pretensions.

L'autor en aquesta obra hi ha posat tot el seu saber y forsa voluntat, y si hem de ser imparcials, li aconsellem, que pult les primeres escenes d'en Baldiri y del noy petit, pot fer una obra qu'elserà representable. Conté algunes escenes ben detallades y acertades, com l'última de l'obra.

La interpretació per part de alguns, anà bé, començant per el senyor Salas, qu'en l'«Antón», estigué admirable, valguentli en l'escena última del obra, forta aplaudiments, per cert ben merecuts. Els altres, no del tot bé, excepte les senyores Maril y Marsal, qu'es portaren dignament, aixís com el jove Guardiola.

El noy Cadevall es portà bé la presentació escènica, dolenta, y la direcció bona. Al acabar e drama fou crida al senyor Cadevall, rebent molts aplausos y mostres de aprovació, junt ab el intérprets. El públich no respongué a la bona crida que se li feu. Felicitem corralment al senyor Jaume Cadevall y li desitjem forses prosperitats y bons èxits.

—Acadèmia de Lleida.—El dia 1.º del corrent, repetició de la comedia de Pitarrà *La Dida*, anant del tot arrodonida y recullint molts aplausos del auditori, les aficionades senyorettes Vierge y Solé y senyors Farrús, González, Ponsoda, Castellvi, Carles y altres. Al apuntador li repetim que no cridi tant.

—La Paloma.—*Cel rogent* la primera secció y *La cenjansa de una sogra* la segona, son les obres que possà en escena la companyia d'en Miquel Jové el dia 10 a la tarde, recullint molts aplausos tots quants hi prengueren part.

—La Violeta.—La magnífica producció de l'ignasi Iglesias *Les garces* i la comèdia *Els mala espirts*, foren les obres que baix la direcció del senyor Salas executaren els aficionats d'aquesta societat. Tots els que hi prengueren part i en especial la senyoreta Martí i senyora Marsal i senyores Salas i Claramont, sortiren victoriosos del paper que s'encarregaren i foren força aplaudits per la concurrència, que quasi sempre es la mateixa.

—Centre Radical.—*Saldoné y la Marquerida* se posà en escena, tenint la costum de suprimir les dames; i que ha de durar gaire això, senyors!

—Patronat Obrer—Lliga Catòlica.—Les obres que es possaren en escena el dia 10 del corrent foren *Disposos barreis* i *L'ànima en pena*, quina interpretació fou desastrosa.

MATAJO.—Ateneo Obrer.—El quadro d'aficionats d'aquesta Societat qu'ab tan bon acert dirigeix l'aplaudí aficionat en Miquel Lomas, junt amb les actrius senyores Adela Antigas i Pepita Romagosa i la dama jove, compatriota nostra senyoreta Patrocini Vila de Gallego, posaren en escena la nit del dia 24 un drama castellà.

Y per fi de festa representaren la bonica i cada dia més aplaudida comèdia en dos actes del malhaganyat escriptor en Eduard Coca y Vallmajor *Gent d'ara*, que al dir la veritat agradà més aquesta que'l drama castellà, lluhintshi els senyors Lomas, Serraniana, Pou, Illa, Planas com així la senyora Antigas en el paper de 'Rosa' que'l digué ab molt carinyo, i la senyora Romagosa en «Donya Mercedes» que també estigué molt encaixada, com així la Patrocini Vila. En el paper de «Antonio» amb el que complí com una actriu. En f resultà una *Gent d'ara* com poques vegades s'ha vist en quadro d'aficionats.

En probes d'això que la concurrència no molt nombrosa com era d'esperar, va premiar el treball de ls dits aficionats, ab molts aplaudiments.

—Centre Republicà Radical.—El dia 25 al vespre ab regular concurrència, el quadro d'aficionat ab la coope ració de la senyoreta Lola Virguill, del conegut actor en Cándido Bofarull i d'els aficionats del dit Centre senyors Joaquim Bachs i Antoni Divi, representaren un drama castellà. Y per fi de festa, els joves Deden y Flaguer posaren en escena el bonich diàlech original del festiu autor en Antoni Saltiveri; *Un Tasta-Olletes* que fou molt aplaudit per la bona interpretació.

Per el drama, el jove aficionat senyor Oriol va pintar dugues boniques decoracions seguint força aplaudides.

TERRASSA.—Teatre Principal.—S'ha inaugurat aquest Teatre elegant y rich en ornamentació corresponent en un tot a'ls desitjos de la ciutat, ab una companyia de sarsuela castellà, dirigida per el notable actor senyor Güell. La setmana entrant s'estrenarà una sarsuela catalana, original de dos autors d'aquesta ciutat; no cal dir donch qu'en parlarem extensament.

—Centre Social.—Aquestes festes han fet *Els Pastoretas* molt ben presentats i representats.

—Agrupació Regionalista.—La Santa, d'en Martí Gíol, y *El Somni de la Ignocència* son les obres les que's representaren, seguint molt bé executades per en Alsina, Mercoguer, Ferrer y Valdelvey.

SABADELL.—Centre Sabadellès.—(Gelats).—S'han donat lliures funcions a carrech de l'Agrupació Tutan en els dies 24, 25, 26 de Desembre, baig l'ordre següent: dia 24 es representà el drama en tres actes *Patricida*, el qual sortí molt arrodonit pels senyors Gumbau, Corominas, Giral, Vidal, Grigell, Mas y germanas Sanlehi. Per pessa *A real pintó*, que feren riure molt tots els ja anomenats, secundats per la senyoreta Eusebia Calvo. Dia 25 es posà en escena per segona vegada el drama d'en Piquet *Un voluntari de Cuba*, sobressortint en l'execució els senyors Giral, Carné, Corominas y Vidal sens desmereixer de res el conjunt pels senyors Gumbau, Grigell, Torres, Mas, y la senyora Calvo, qu'anava un poch insegura. Per acabar, representaren la bonica comèdia *Las Carolinas*, que flaquesca per manca d'ensatjos; no obstant feren riure els senyors Gumbau, Corominas, Sanlehi, Mas y la senyora Calvo. Dia 26, es repetí la comèdia *Las Carolinas*, y també es representà el juguet en un acte *El Llit del Capità*, que agradaren força per tots cuants hi prengueren part.

—Societat Choral Colón.—Per les festes de Nadal, entre altres obres castellanes, representaren el diàlech d'en Barbosa *Jagar a casats* que fou molt bé desmenyat per la senyoreta Ramis y el senyor Bruguera.

—Círcol Tradicionalista.—Per els dies de Nadal y Sant Esteve donaren lliures representacions del drama bíblic d'en Ramon Pàmies *L'estel de Nazaret*.

—Acadèmia Catòlica.—Els dies 25 a la nit y 26 a la tarde posaren en escena ab tota propietat baix la direcció del senyor Trullas, l'obra *L'estel de Nazareth*.

Esperem un altre representació per parlar-ne extensament.

GIJONA.—Teatre Principal.—El dia 16 a la nit, la companyia d'en Borrás va posar en escena la comèdieta *Viatge de boda* y un drama castellà.

El dia 17 a la nit, posaren en escena el drama en tres actes del magne Ignasi Iglesias *Les Garces* que fou interpretat magistralment per tota la companyia. Després representaren el preciós quadro dramàtic d'en Manuel Folch y Torres *Un interior*, que fou desmenyat per les senyores Castillo, Pallares, y els senyors Borrás, Boggio y Cervera.

—Centre Republicà.—La secció d'aquest Centre pre, parà una funció pel dia 25, en que se posarà en escena el drama *Un Jefe de la corneta* y *Trencadissa*.

VILAFRANCA DEL PANADES.—Notable per demés resulta la vetllada que la «Secció Artística» de la Lliga Industrial donà el dia de Nadal en el teatre dita Societat.

L'obra qu'ab molt acer esculliren, fou el gran drama de Angel Guimerà *La festa del blat* en el que l'eminent actriu senyoreta Guardia feu una creació en son difícil paper de «Oriola», secundantia ab molt ajust les senyores Antiga y Hernández. Y si les dames ens feren veure que posseïen veritaderes condicions d'artistes, no menys hem de dir de tots els aficionats que més que aficionats podem donarshi el nom ja d'actors, donchs el senyor Claramunt estigué a una altura indescriptible, així com el senyor Pont en son difícil paper de «Vicentó», logrà ferse admirar y aplaudir per l'intel·ligent públic a pesar de lo antipàtic que'l tal tipu resulta en l'obra; el Director del quadro senyor Sabat

com sempre, just y acírtat, com també's senyors Bonet, Salvans, Guasch y Rovira, y que tots son per lo tant merelxadors d'aplausos.

Per fi de festa posaren en escena la comedia del senyor Aules Cap y cua en la que la senyoreta Guardia y Antiga y el senyor For en sos respectius papers feren passar una bona estona al distinguit públic.

facció anaba celebrant els acudits qu'ab aant acert de jant tot los que hi prengueren part.

Aquest nou éxit unit a nombroses y brillants campanyes artístiques que ha tingut la secció dramática de aquest centre ens fa esperar que ab el beneplacit de tots ells y ab molt honor per part nostre podrém publicar son retirat en nostra galeria de *Companys d'afició*, tot just inaugurada.

Societats d'aquest número

—Centre Social.—Diumenge a la vetlla en aquesta entitat, posaren en escena les obres *Els pastorets* y *La grossa de Nadal*.

Potser haurem conseguit que ls elements que componen aquest quadro dramàtic, hagin pogut estudiar una obra com la qu'ens ocupa. No volem dir pas que fessin una cosa acabada, empró, vistes les passades funcions, aquesta anà a maravella aixís com la presentació de vestuari y decorat, que fou com se veu en poques entitats. Els conjunts anaren correctament. El senyor Moix no sabia son caudal, cosa que se li notà quelcom, empró es perdonable puig feu dos papers en l'obra per haver caygut greument malalt un altre aficionat.

Ara voldríem ferlos una observació y aquesta es que no cerquin pessés com la del diumenge, puig allò resulta una llaua per l'auditori.

Eus digueren que potser ara farien obres ab dames, nova que nosaltres voldríem veure ben prompte realizada.

Per diumenge represa d'*Els pastorets*.

—Sants Just y Pastor.—Funció d'ignocents fou la última; potser ho fou massa, puig a més d'esser ignocenta amb extrem, fou intolerable. Desitjariem que fessin obres teatrals y no màgiques, ventriloques, etc., com està anunciat.

—Liceu Infantil.—Baix la direcció del director del Ateneu Obrer del Districte III, en Narcís Perbellini, diumenge posaran en escena l'obra en tres actes y un quadro d'en Enrich Perbellini *Els petits pastors*, ab música d'en Joseph Subiranas.

—Assiàtic.—A benefici del primer galant jove Enrich Cinca, qu'es troba malalt de cuidado, se celebrà en aquest local una extraordinaria funció teatral, posant en escena les obres *Mestre Olaguer* d'en Guimerà, *Foch nou* de l'Iglesias y la pessa *La Porteria*. Totes les obres sigueren representades concienzament pels notables actors y aficionats

que hi treballaren desinteressadament, lo mateix que les dames. Recordem entre ells als senyors Alonso, Baduell, Palacios, Pujulà y a les senyores Alentorn, Fornés, nena Buxadós y altres quins noms sentim no recordar.

Llástima que la vetllada, no's vegés més concorreguda, ja que donat el fi ab que's celebrava, mereix l'apoyo de totes les persones caritatives. Nostra més coral enhorahona a tots quants hi prengueren part per sa bella mostra de companyerisme.

—L'Unió Ultramarina.—Baix la direcció del senyor Illa, representaren les produccions *Viatje de boda* y *Gent de platja*.

De la interpretació de les mateixes cal esmentar—per la feyna meritoria que hi feren—les simpàtiques senyores Pallarés y Estruch y senyors Estefa, Monné, Vilar, Illa y Valls, que's portaren admirablement, recullint forses aplaudiments.

—Niu Guerrer.—Baix la direcció del notable aficionat Joseph Gubert representarà diumenge vinent *La vocació*.

Parlarém de l'interpretació de la mateixa.

—Joventut Autonomista Catalana.—Diumenge, alternat ab una sarsuela castellana, representà el quadro dramàtic que dirigeix en Ferrán Forga, la divertida pessa *Comedia de Comedies* acceptablement jugada per les germanes Virgili, Dreta y Jordà y els joves Vera, Clapera, Feijóo, Jordà y Pujol, distingintshi en Vinyes en el «senyor Ignasi».

Pel dia 14, *La filla del mar* y estrena de *Estimació*, comedia d'en Clapera. En estudi *Lo Mas perdut* y el nou monòlech d'en Vinyes *Víctima d'amor*.

—Joventut Artística.—Responent a l'invitació rebuda de l'agrupació Joventut Artística, varem assistir el passat dissapte a la representació de *Joventut de príncep*, que'l quadro escènich de la mateixa donava en el local de l'esquerra de l'aixamplis.

Si hem de parlar ab tota sinceritat direm que a excepció de la senyoreta Fortuny y senyors Cuadreny (R.) y Parcerisas que's portaren bastant bé, els altres finxeraren.

—Els Novells.—De llavis d'alguns individus del Concell, hem sentit paraules falagadores, que de realitzar-se'n d'un relleu important pera aquest lloch d'esbarjo, desde fa poch quelcom decaygut per elements que hi actuaven, sobretot per part escènica.

No podém avensar detalls, més si que posarém al corrent a nostres entusiastes aficionats de les noves d'interès que hi hagin y que de realitzar-se foren un be moral y material per aquesta important entitat domiciliada a la Claris.

GRACIA.—La Manon.—Darrerament han tingut lloch en aquest petit local les repre-

sentacions de la sarsuela *L'Esquella de la Torratxa* y la comedia *Nit de nuvis*, en quines hi estigueren felises en llur treball les senyoretas Roca y Perelló y no tant afortunats els senyors Carbonell, Esteve y Tarradas. En Macias, Riva y Guimó compliren discreta-ment.

—La Marguerida.—Per la diada de Nadal, el quadro d'aficionats d'aquesta entitat, posà en escena primerament l'idili de l'Avellí *Artis Matis de festa*, essent regularment interpretat per la senyoreta Llorens y senyor Martí, y després la comedia en dos actes *L'Oncle Rec- tor*, que obtingué, en conjunt, una mala inter-pretació.

No obstant, s'hi lluhiren els senyors Regàs, Martí y nov Bellido.

—Ateneu Gracienci d'U. P. N. R.—Da-rrerament tingué lloch en aquest local la re-presentació del drama en tres actes *Els Vells*.

En la execució, a excepció de la senyora Rodés, tots els demés estigueren complerta-ment desafortunats. En prova d'això que'l pú-blich estigué aburrit durant tota l'obra.

Seguidament tingué lloch l'estrena de la comedia en un acte original d'en Feliu Tort, director del quadro escènich, *¡Quin sustoll!* No més dirém que aquesta comedia d'argu-ment molt gastat y diàlech pobre, agradà a la concurrència.

—Foment Recreatiu de la Salut.—El dia 25 del mes passat se representà en aquest Centre el drama en tres actes *Terra baixa*. El paper de Manelich fou confiat al estudiós aficionat senyor Madurell, qui encarnà dis-cretament, quedant satisfeta del seu treball la nombrosa concurrència qu'omplia el local; llàstima que'ls demés no secundaren. La se-nyoreta Coma digué la «Marta» correctament, però no la sentia y les senyores Serradell y Colom no pogueren encaixarse als papers.

—La Família Catalana.—Per la diada de Nadal la companyia Gomis Cebrián posà en escena la sarsuela en un acte *Lo primer dia y dugues de castellanes*. L'execució a càrrech de les senyores Pairó y Alexandre y senyors Gomis, Cebrián, Rosell y Pujadas, regular y la presentació escènica molt deficient.

—Associació Republicana Popular.—Per la diada dels Reis s'anuncià el drama en quatre actes d'en Santiago Rusiñol *L'Hèroe*. Promet ésser un aconeteixement, car el senyor Nicolau Espinet farà el protagonista de dita obra.

SAN GERVASI. — Centre Autonomista Català.—Diumenge passat, alternant amb una funció d'ignoscentada se representà en aquesta entitat la comedia lirica en un acte *Lo Titella Pròdich* que feu les delícies del auditori per l'acertada interpretació de la senyora de Sala, senyoretas Oliver y Como-rera y senyors Parellada, Batalla y germans Oliver.

D'aquesta setmana

VILANOVA Y GELTRÚ.—Unió Vilano-vesa.—El dia 25 del corrent tingué lloch una funció dedicada als senyors socis y llurs fa-mílies.

Se representà ab bastant acert el drama de l'Iglesias *Lo Cor del poble* y la pessa *Ge-nit y figura...*, prenenthi part els aficionats de la casa que perteneixen la major part d'ells a l'«Agrupació Artística» d'aquesta vila.

Els que més sobresortiren foren els senyors Gumà, Camarós, Santcliment y Segura. Hi pregué part ademés la senyoreta Ramón.

—Orfeó Vilanovi.—Aquesta Societat obse-quià a les famílies d'els senyors socis en les festes pasades amb un concert y funcions teatrals.

Les altres que hi representaren foren: *La-dres*, de l'Iglesias; *A ca la modista*; *La mà de mico* y *Mestre Olaguer*, d'en Guimerà.

La primera y la tercera de dites obres sor-tiren tan malament que tothom estava desit-jant que s'acabessin. La senyora Gualt, molt flouseta.

Per últim recitá *Mestre Olaguer* el jove Albert Papiol, el més aprofitat de'ls ancio-nats d'aquest poble, director de la part dra-màtica de l'«Agrupació Artística» y'l digué com may l'havíem sentit per aquí, obligantlo a sortir repetides voltes al palco escènica per calmar els forts aplaudiments que li tribu-taven.

BADALONA.—Centre Catalanista «Gent Nova».—El diumenge, dia 17, a la tarda, tin-gué lloch la representació a càrrech de la Secció Artística del Centre, del drama d'en Santia-gu Rusiñol *El Redemptor*.

La interpretació sortí perfectament arro-donida y més, prenent part en aquesta el no-table jove actor d'aquesta ciutat Joseph Te-rradas qui encarnà fidelment la figura de en Daniel, conseguint junt ab la senyoreta Ra-mona Mestres fidelíssima interprete d'aquella Rosina plena de bondat y sentiment.

En res desmereixeren dels esmentats, la senyora Verdier, senyoreta Fornés y senyors Clapés, Muns, Boix, Campmany, Solà, Ca-ballé, Sibina, Soms, Giralte y Casassayas. Al acatar l'obra fortes ovacions premiaren el

treball de tots y en particular el del senyor Teradas y de la senyoreta Mestres.

A continuació s'hi representà el quadro publicat per aquesta revista original de la distingida escriptora Carme Karr *Els Idols* siuient escoltat ab molt interès, distingintse notablement la senyora Verdier. La senyoreta Fornés no secondà gens el treball de la primera. Bé la senyoreta Mestres. Al acabar se comentava favorablement l'assumpte que tracta l'obra de la notable escriptora.

La tarda del dia de Nadal la mateixa Secció Artística ns obsequià ab la representació d'una obra que per si sola demostra lo que deyen en una de les passades correspondències, que els joves que formen la secció de aquest Centre y particularment la direcció revelen a cada moment el seu entusiasme per aquelles produccions que generahment resten olvidades per el nostres aficionats. Se tracta de la bellíssima comedia de l'autor italià Joseph Giaccosa fidelment trasplantada a la nostra escena per l'excelent novel·lista Narcís Oller *Tristos amors*. La interpretació anà a carrec de la estudiosa actriu Antonia Vallvé y dels senyors Joaquim Casas, M. Boix, P. Caballé y J. Clapés garantia segura de que no podria ser més bona, y electivament, no ns equivocarem, quedant senzillament fets d'aquesta manera tots els elogis que's mereixen. La senyoreta Fornés complí. La nena que feya la «Gemma» una verdadera llàstima que no se sentís; no obstant estigué bé.

Entenem qu'ab representacions com aquestes fa obra cultural y educativa y por aquest motiu els donem nostra més coral enhorabona.

Armas y lletras d'en Ferrer y Codina completà el programa del dia de Nadal.

—U. F. N. R.—La nit del dia de Nadal l'«Estol Artístich» que dirigeix en Tomas Guardia, posà en escena el famós drama d'en Sardon *Tosca*, en català. Com a nota d'informació direm que la interpretació s'vegé coronada per una excelent execució, per tots quants hi prengueren part y especialment el treball ben elogiabla del senyor Carbó en el «Baró Learpia» y del senyor Gili en el «Mario». La senyora Prat no posseïx les facultats que requereix la tràgica figura, però se li ha de reconèixer que treballà fermament per sortirne aïrosa contseguintho en alguns moments. En resún, feren tots pleats una feina digna de lloansa, qu'el públich que omplenava per complert la sala premià ab forts y merescuts aplaudiments.

Per fi de festa representaren la bonica comedia *Cura de Moro* obtenint una bona interpretació per part del senyor Guardia, molt discretament secondats per la senyora Prat y senyors Tugas, Litjes, Castellà, Bosch y

Serrat. Durant la representació abundaren molt les rialles.

SAMPEDOR. —Teatre Nou.—En les dues primeres festes de Nadal, representaren els aficionats d'aquest teatre les obres *L'incendi de Manresa*, *Els dos sargents francesos*, *El músich de regiment*, y estrena de monòlech original d'en J. Vilà *La mort del timbalier*.

En les tres primeres obres s'hi distingiren notablement l'aficionada senyoreta Piqué, y els aficionats senyors Sitjes, Iglesias, Vall, Centellas, Pat, Casafont, Sibila, Salé y Junyent, essen tots molt aplaudits y elogiats.

Va ab el present número el plech sisé (16 pàgines que's reparteixen als nostres lectors y corresponen als subscriptors) de la preciosa comedia

ELS MENTIDERS

Per causes especials, la

XOCOLATERETA

traducció catalana dels senyors Vilaregut y Jordà, no podem avuy comensar la publicació d'aquesta important obra, que obtingué un sorollós èxit en la present temporada al teatre Principal.

XOCOLATERETA

comensarà a repartirse ab el número vinent junt ab les 16 pàgines que avuy deixen de repartirse.

Preparém per molt aviat una gran sorpresa en els nostres folletins.

MERCÉ FERRER. —La Mercé Ferrer es una notable actriu del teatre català, intelligent y estudiosa, que s'ha distingit especialment en papers dramàtics. Va fer son debut en la companyia de l'Intim

den Gual, durant la temporada que aquesta va actuar al teatre de les Arts. Ja aleshores va cridar forsa l'atenció dels intelligents, que vegeren en ella un temperament decidit per l'art que conreava. Ben aviat aquella novensana actriu va ocupar un lloch de primera categoria entre les seves companyes, y després d'haver passat pel teatre Apolo, amb en Gimenez, ahont si la memoria no ens traheix obtingué un fort èxit en el paper de la "Boixeta" de *Nuvols en creu*, va fer la seva entrada a Romea treballant en la companyia que dirigia en Jaume Borrás. L'any passat figurà ja com a primera actriu, en aquell meteix teatre ab en Codina.

Entre les moltes obres qu'ha representat ens plau recordar-la ara en la «Maria Agneta» de *Misteri de Dolor*, en la «Rosina» de *El barber de Sevilla*, en la «Montserrat» de *La familia Rocamora*, y en «L'Eloy» de *La Morta*.

Es de remarcar en ella un art delicat y intens. Es sobria, gens efectista y, com ja hem dit, molt estudiosa. A voltes té accents de dolor que commouen y sempre es distingida y agradable.

En una paraula, es la Mercè Ferrer, una notable actriu, que defensa ab amor y estudi tots els papers que se li confien y que ha de fer, ab seguretat una brillant carrera.

Molt ens plau donar avuy als nostres lectors el retrat d'actriu tan intelligent y dama tan agradable com es la Mercè Ferrer.

Fem constar un cop més als senyors que tenen l'amabilitat de remetre'ns butaques pera assistir a representacions de sarsueles castellanen en Societats, que tenim pres el acort de no ocuparnos d'aquesta mena d'obres, no per ésser castellanen, sinó perque la majoria d'elles son mancades de tot valer ar-

La companyia den Santacana, nomenada «Artística Catalana» donarà avuy a l'Ateneu Agricol de Sant Sadurn de Noya una representació de «La Verge boja» y «Felicitat Eterna».

Marxará després a Olesa de Montserrat hont en el Circh representarà «Terra baixa», «La Morta», «Aucells de pas», «El bon policia» y «Gènit y Figura».

Està greument malalt el degà actor del teatre català don Jaume Martí.

Fem vots perque's millori ràpidament aquest vell actor que tantes simpaties conta entre's seus companys y el públich.

Homenatge als autors catalans a La Bisbal

Les festes d'Homenatge als autors catalans y de Glorificació del nostre teatre nacional ha sigut un aconxeixement, el recort del qual no es possible que l'olvidin els fills d'aquesta terra, que han testimoniat la seva admiració envers els mestres il·lustres senyors Guimerà, Rusiñol, Iglesias y Morera.

El dia 31, a l'hora indicada en el programa feren la seva arribada a naquesta ciutat prodigantlosi una rebuda entusiasta; al baixar del tren sigueren ovacionats. S'organisà tot seguit la comitiva en la qual prengueren part representacions de totes les societats y agrupacions ab les seves respectives senyeres, comitiva que va dirigir-se a casa la Ciutat hont l'Aicalde senyor Mercader donà la benvinguda als eminents patricis. El chor entonà seguidament la sardana «Empurdà» del mestre Morera.

A les 3 de la tarde, els homenatjats visitaren les associacions, essent rebuts ab tot respecte y prodigantlos molts aplaudiments. Després se donà la serenata devant de l'Ajuntament en el saló del qual se celebrava'l banquet.

Molt avans de comensar la funció de gala el teatre estava plè de gom a gom. Al entrar els senyors Guimerà, Rusiñol y Morera el pù-

blich s'alçecà ressonant una forta y llarga ovació que's repetí al sortir del teatre.

La Resurrecció d'LLúter signé interpretada amb molta justesa distingintse notablement la senyora Fremont y l'actor encarregat del "Sepulturér". *La Reyna del cor* sortí molt desencaxada ja que llevat de la "Reyna" en "Talla" y en "Milhomes" tots estigueren desastrosos. *La Nit de l'amor* sortí més bé distingintse la senyora Fremont, el senyor Torrenadé y algun altre el nom del qual no recordem; els demés regular; els cors ajustats y l'orquestra superior.

L'endemà, dia primer, a quarts de quatre de la tarde una gran gentada acompanyà's

mestres a l'estació desitjosa de comiarlos carinyosament. A l'arrencar el tren ressonaren entusiastes crits de ¡Visquen els autors catalans! responent ells ab ¡visques a la Bisbal!

La mateixa tarde se representà *La dona d'aygua* molt ben interpretada per tots els que hi prengueren part. El director y autor de l'obra senyor Casademont sigué cridat a escena al final de tots els actes y a l'acabar l'obra se li feu una ovació. L'obra agradà al públich.

Per La Bisbal ha passat una ratxada de espiritualitat, vibrant de joya durant les curtes hores que ha hostatjat als talents de Catalunya.

SUSCRIPCIÓ

oberta per DE TOTS COLORES, responent a la crida de la comissió organitzadora de l'Homenatge al Orfeó Català, consistent en una làpida commemorativa de la execució de la «Missa en si menor, de Bach» y la encunyació d'una medalla en honor del Mestre Millet, dels Mestres y dels Choristes.

Redacció de DE TOTS COLORES . . . 25 ptes.

Total. . . 25 ptes.

Continúa oberta la suscripció en aquesta Administració y en el Kiosco de "De tots colors", Rambla de les Flors (devant de can Cuadros).

Elogi de la Poesia ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣
 ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ per Joan Maragall

Preu: UNA PESSETA

De venda en aquesta Administració y en el Kiosco "De tots colors"